

10 ар. читъ; но това, както вече ни е известно, става тогава, когато търсението на обущата е по-голъмо отъ предлаганието.

Понеже съкий фабрикантинъ харджи паритъ си, за да спечели, то цѣната на обущата ще бѫде по-голъма отъ разносчитъ за направата имъ, т. е., не 20 гр., а ще бѫде, да кажемъ, 25 гр.; цѣната на кило ржъ ще бѫде тѣй сѫщо 25 гр., и изобщо сичкитъ стоки за направата на които сѫ станали еднакви разноски, ще имѫтъ и еднакви парични цѣни, т. е. ще докарвѫтъ на предприемача еднаква печалба. Ако това не бѫде така, ако напр., чифтъ обуша ще са продаватъ по 30 гр., а 10 ар. читъ по 23 гр., то нѣкой фабриканти ще напуснатъ да правилятъ читъ и ще са заловилятъ да правилятъ обуша, защото последното дава по-много печалба, отъ колкото чита. Отъ това, обуша ще бѫдатъ направени по-много отъ напрѣждъ, и цѣната имъ ще са намали, а цѣната на чита ще порасте. Така работата ще доди до тамъ, щото чифтъ обуша ще имѫтъ сѫщата цѣна, каквото и 10 ар. читъ.

Сега вече е ясно, че цѣната на единъ предметъ са опрѣдѣлѣ отъ разносчитъ за изработванieto му и че въ ней влѣзва и печалбата на фабрикантina. Но само това-ли влѣгва въ цѣната на стоката? Ако, напр., стоката ся донася отдалечъ, то уголъмява-ли са отъ това цѣната или не? Това зависи отъ това, търсижъ ли сѫ тѣзи стоки или не. Ако донасятъ отдалечъ такава стока, която са обработва и въ сѫщото място, то колкото и да струва донасянието ѝ, за ней нѣма да дадѫтъ по много отъ колкото за домашната. Напр. ако чифтъ обуша, направени на място, са продаватъ по 25 гр., а нѣкой-си донесе отдалечъ обуша и донасянието имъ струва 5 гр., то все пакъ никой нѣма да му даде за тѣхъ по 30 гр. и той ще изгуби. Ако ли донеси тѣ такава стока която въ това място не са прави, и ѹж търсижъ, то цѣна-